

กระโดน

Careya arborea Roxb.

ชื่ออื่น

กระโดน (ภาคกลาง, ภาคใต้); กะนอล (เขมร); ขุย (กะเหรี่ยง - กาญจนบุรี); แสงจิแหน ส่เง้อะบะ (กะเหรี่ยง - แม่ฮ่องสอน); ปุย (ภาคเหนือ, ภาคใต้); ปุยกระโดน (ภาคใต้); ปุยขาว ฟ้าฮาด (ภาคเหนือ); พุย (ละว้า - เชียงใหม่); หูกวาง (จันทบุรี)

ชื่อสามัญ

Wild guava

ลักษณะทั่วไป

ไม้ต้น ขนาดกลาง ผลัดใบ สูง 10 - 20 เมตร เปลือกต้นสีดำ หรือสีน้ำตาลดำหนา แตกออกเป็นแผ่น มีกิ่งก้านสาขามาก เนื้อไม้สีแดงเข้มถึงสีน้ำตาลแกมแดง เรือนยอดเป็นพุ่มกลม แน่นทึบ ใบ ใบเดี่ยว เรียงสลับเวียนเป็นกลุ่มตามปลายกิ่ง รูปไข่กลับ - ขนาด 15 - 25 x 30 - 35 เซนติเมตร ปลายใบมน มีติ่งแหลมยื่น ฐานใบสอบเรียว ขอบใบหยักเล็กน้อยตลอดทั้งขอบใบ ผิวใบทั้งสองด้านเกลี้ยง เนื้อใบหนาค่อนข้างนึ่ม ก้านใบอวบ ยาว 2 - 3 เซนติเมตร หน้าแล้งใบแก่ท้องใบเป็นสีแดง แล้วทิ้งใบเมื่อออกใบอ่อน ยอดอ่อนเป็นสีน้ำตาลแดง เส้นแขนงใบข้างละ 8 - 15 เส้น เส้นใบย่อยแบบร่างแห ชัดเจนทางด้านล่าง ก้านใบยาว 1.5 - 4 เซนติเมตร เกลี้ยง ใบก่อนร่วงมีสีแดง ดอก ออกตามซอกใบ ขนาดใหญ่ถึง 6 เซนติเมตร บานตอนกลางคืน ช่วงปลายฤดูหนาวเข้าฤดูฝนมีเกสรเพศผู้สีแดง มักร่วงพร้อมกับกลีบดอกในตอนเช้า ผล รูปไข่ถึงกลม ขนาด 6 - 8 เซนติเมตร ปลายผลมีกลีบเลี้ยงติดอยู่ ภายในมีเมล็ดแบน สีน้ำตาลอ่อน ผิวเรียบ

การกระจายตัวตามธรรมชาติ

พบขึ้นทั่วไปตามป่าเบญจพรรณ และป่าเต็งรัง

การใช้ประโยชน์

ยอดอ่อนและดอกรับประทานได้ นิยมปลูกเป็นไม้ประดับ

ช่วงการออกดอก/สีดอก

ออกดอกช่วงเดือนมกราคม - เมษายน ให้ดอกสีขาว